

Certesés

09.04.2013 | 08:59 - Opinió

OLGA MOROTE La vida segueix el seu rumb: rutinari, inesperat, sorprenent, amb certesés i incertesés que van canviant a mida que anem fent camí. Hi ha dies que guanyen les unes. Hi ha dies que guanyen les altres. Algunes certesés, però, ens acompanyen en el dia a dia, embolcallades de la "llum de les coses petites que és la que il·lumina i dona calor a la vida". Són paraules de l'escriptor hongarès Lajos Zilahy en la seva novel·la L'ànima s'apaga (1932). També hi diu, en boca del protagonista, que, de vegades, ens envolten pensaments buits i inútils però que això no ens ha de molestar gens si més tard ens n'adonem de la seva inutilitat. Que no busquem la causa última de les coses perquè és desolador i ombrívol. És la llum de les coses petites de què parlava que dona sentit a la vida personal i col·lectiva. Que ens tensa en un fil comú. A Girona, la presentació de diferents llibres en diversos llocs, d'autors ben diferents a l'igual que les seves temàtiques. La inauguració de l'exposició fotogràfica Ictustransformació, el passat 14 de març a la Fundació Valvi, a càrrec del periodista gironí Miquel Ruiz: "La fotografia com a teràpia de recuperació fisoneurològica de l'ictus". La presentació, el proper dissabte 13 d'abril, al mateix lloc, del llibre Un excés de felicitat, de l'escriptora gironina Núria Martí. La presentació, aquest passat dissabte, a Sant Feliu de Guíxols, del llibre El viatge del gironauta, d'en Quim Curbet. La lectura de fragments de l'obra de l'escriptora Mercè Rodoreda en el trentè aniversari de la seva mort, també el proper dissabte, a Romanyà de la Selva, acte al qual tindrè el plaer d'assistir-hi en resposta a la invitació rebuda. El concert de la Maria del Mar Bonet el proper divendres al Teatre Municipal de la ciutat, el concert de la Marina Rosell cantant Georges Moustaki el divendres 20 d'abril... "Pour avoir si souvent dormi/ Avec ma solitude/ Je m'en suis fait presqu'une amie/ Une douce habitude/ Elle ne me quitte pas d'un pas/ Fidèle comme une ombre...". Tots anem fent camí, a la nostra manera. Ja ho escrivia l'escriptor hongarès l'any 1932. Certesés. Malgrat la ferocitat del món que ens envolta, malgrat els cacics que ens posen contra les cordes, malgrat la toxicitat de les notícies que intenten arravatar-nos la pau tan preuada i els sentits amatents, consternats, tanmateix rebels, en la lluita contra el fàstic i l'esperpèntic. Incertesés.

I entre certesés i incertesés, el diumenge 17 de març vaig assistir, a Girona, a la trobada, a la crida d'una sèrie de gent, entre ells en Miquel Ruiz de Fotògrafs per la Pau, per donar suport a una iniciativa personal d'en Manel Vila, que van viure la guerra dels Balcans molt de prop i que ens conviden a creure i, per tant, a participar en una idea, en un projecte: la Fundació per Bòsnia -City to City_Districte 11-, "per recuperar la memòria dels anys de relacions entre Barcelona i Sarajevo, entre Catalunya i Bòsnia-Herzegovina, col·laborar en la recent proposta del nou Museu de Sarajevo -Museu del Setge-, difondre les experiències i reaccions dels ciutadans davant de les dificultats. El que ells i elles van anomenar: l'Art de Viure". Demanar una aportació econòmica per promoure una Fundació, per constituir-la es necessiten 30.000 euros, en temps tan difícils com aquests no deixa de ser un acte de fe, una utopia, però com li vaig dir a en Manel Vila: "Què seria de nosaltres sense les utopies?". Si avui dia gaudim d'una sèrie de drets -que, per cert, perillen- és gràcies a homes i dones que van creure en una utopia, que van lluitar per ella generosament, solidàriament. En aquests moments, més que mai, són aquestes actituds col·lectives les úniques que ens poden salvar del naufragi.

Publicat a: El Diari de Girona

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/04/09/certesés/612022.html>